

Andra roten, tomt 137

Kvarteret Snusmalaren

Fjortonde roten 1637–57v

Kungsgatan, Korsgatan- Östra Hamnen,
norra sidan

Sjätte roten 1657h–70

1/3 2.136 & 2.137 Kungsgatan 50

Biörn Olofsson (1640 kallad unge B. O.)

1637–43, 1645–48: 2 mtl, 1644: 3 mtl. *Kan vara 2.137.*

husfolk ibid 1638:1 blott placering, ej bevis

Swen Cronans Båtzman 1642–43 1 mtl

Det är möjligt men osäkert att hyresman här var *stadsstämpelmästare Christian Nötell* åren 1672–81, omtalad utan tomt i M1676. Gift med *handelsman Johan Ellers änka Ingrid Eilking*,

Gården uppbjöds 17.8.1685 av göteborgsfödde *magister Elias Svenonius Parnovius*, sedan han tillhandlat sig den av *rådman Laurent Böker* för 600 rdr, vilket skulle kunna betyda, att rådmannen ärvt den av sin far *Sven Larsson Böker*. Annars är det tänkbart, att denna tomt ursprungligen kan ha hängt samman med hörntomten 3.19, som 1696 tillhörde Elias Parnovii svärfader *handelsmannen Johan Pedersson*.

Elias Svenonius var nära släkt till Gabriel och Jacob Wadst, som enligt uppgift i Uddevalla rådhusrätt 1709 var farbröder till hans dotter Stina. Parnovius, som enligt Fredén (a.a. s. 68) var känd från sin kuratorstid i Uppsala (dit han kommit 1677 efter att ha börjat gymnasiet i Göteborg 1672) ”som en herre med livligt temperament och ett något bullersamt uppträdande” blev lektor i Göteborg 1686 och kyrkoherde i Uddevalla år 1700. Han avled där 1708, innan han hann tillträda den professur han erhållit i Åbo.

Enligt Uddevalla dombok (s 332b 1709) krävdes sal kyrkoherde Parnovii dotter *Stina* av Christen Hammar. Det anfördes då, att hennes morfader var handelsmannen i Göteborg Johan Pehrsson och hennes fars svågrar var *kaptan Strobill* och *handelsmannen Petter Johansson*. Hennes styvmor *änkefru Margareta Krakovia* hade svågrarna *inspektör Edgren* och herr *rådman (Gabriel) Wadst* (se 9.20. bror till *lagman Jacob Wadst*: se 2.19, Varuh. och 9.20). Rådman Wadst var farbröder till Stina, Före sin död hade Parnovius redan gjort sig av med gården i Göteborg 1705, som först övertogs av *Hans Hijsing* och därefter av *Tore Andersson* 1706–07

Enligt Wilhelm Berg skall gården sedan ha ägts av *Björn Håkansson Plomholt*, död 1708, som hade sönerna *Erik och Jöns Björnsson Plomholt*. Änkan Gunilla Larsdotter gifte 1708 om sig med handelsmannen *Erik Norman*, död omkr. 14.1.1734. Makarna Norman undertecknade tillsammans sitt testamente 26.5.1719 och en obligation 13.4.1725. De köpte 1727 en gård vid västra hamnen, varefter dessa båda tomter 2.136 och 2.137 först övertogs 1727 av *Marcus Clausen*. Inneboende 1737 var *lektor Ramzius* och *stadsuppbördsman Christian Graff*. Ägare blev sedan Marcus Clausens måg *kontrollören Abraham Almgren*. (se 2.136) Omkring 1771 sålde Almgren denna gård 2.137 till

handlanden Anders Rydell

med förbehåll att han själv skulle få bostad i huset under sin återstående livstid. Rydell hade egentligen inte tjänat längre i handeln än åren 1765 till 1768 hos handelsmannen Johan Carl Böcker, men antogs i Handels societeten 17.5.1768, eftersom han hade sin "övriga tjänstetid" hos ränte- och proviantmästaren Cornelius Asp i tio år och där Nicolaus Sahlgren givit bevis för tjänst vid Ostindiska Kompaniets magasinskontor uti 6 år. Han fick burskap 10.6.1768. – Gift 28.10.1768 med *jungfru Ulrica Ekman*. Den 18.7.1776 såldes gården av Rydell för 15 000 d smt och 500 d smt vängåva till

handelsmannen Arvid Wallerius

(1750–1829, uppbud 9.12.1776), son till *prosten Magnus Giesko Wallerius och Catharina Grundell*. Wallerius, som fick burskap 14.6.1776, hade före sin tioåriga utbildningstid i handeln gjort en resa till Ostindien och resor i handelsärenden till Köpenhamn, Hamburg och Lübeck, Två av hans söner *Carl* och *Anders* blev handelsmän 1810.